

(*Meum athamanticum* JACK.), wełniaczka darniowa (*Trichophorum caespitum* (L.) HARTM.), turzycza patagońska (*Carex magellanica* LAM.).

Sudety Środkowe obejmują Góry Kamienne, Wałbrzyskie, Stołowe, Sowie, Orlickie, Bystrzyckie, Bardzkie oraz Pogórze Wałbrzyskie i Kotlinę Kłodzką. Jest to teren o charakterze przejściowym, mający parę wspólnych gatunków roślin z Sudetami Zachodnimi, np. brzoza karłowata (*Betula nana* L.), przytulia hercyńska (*Galium saxatile* L.), oraz więcej roślin charakterystycznych dla Sudetów Wschodnich: rzeżucha trójlistkowa (*Cardamine trifolia* L.), wilczomlec migdaolistny (*Euphorbia amygdaloides* L.), szalwia lepka (*Salvia glutinosa* L.), marchwica pospolita (*Mutellina purpurea* (POIR) THELL.), skalnica zwodnicza (*Saxifraga decipiens* EHRH.) i inne.

W skład Sudetów Wschodnich wchodzi teren na wschód od Nysy Kłodzkiej, czyli Góry Złote, Bialskie, Opawskie, masyw Pradziada i Śnieżnika. Na tym obszarze, mimo znacznych wzniesień (Śnieżnik Kłodzki, 1425 m n.p.m.), nie występuje wcale kosodrzewina. Z roślin charakterystycznych należy wymienić: dzwonek brodaty (*Campanula barbata* L.) i owsicę spłaszczoną (*Avenastrum planiculme* (SCHRAD.) OPIZ).

W Sudetach występuje typowy dla gór Europy Środkowej układ pięter: pogórze, regiel dolny, regiel górny, kosodrzewina i piętro alpejskie.

Piętro pogórza obejmuje tereny do 500 m n.p.m. Charakterystyczne dla pogórza są sztucznie wprowadzone lasy świerkowe, które zastąpiły dawne wielogatunkowe lasy mieszane.

Piętro regła dolnego stanowią tereny położone na wysokości od 500 do 1000 m n.p.m. Pierwotne lasy bukowo-jodłowe były wycinane i zastępowane przez lasy świerkowe. Obecnie w części zachodniej Sudetów piętro regła dolnego stanowią lasy bukowo-jodłowo-świerkowe, a w części wschodniej i środkowej znacznie większy udział mają drzewa liściaste takie jak: buk (*Fagus sylvatica* L.), jawor (*Acer pseudoplatanus* L.), wiąz górski (*Ulmus scabra* MILL.), lipa (*Tilia* spp.) oraz z drzew iglastych modrzew (*Larix decidua* MILL.) i w nielicznych stanowiskach cis (*Taxus baccata* L.). Występują tutaj także sprowadzone gatunki drzew: tsuga północnoamerykańska (*Pseudotsuga Douglasi* CARR.), olcha amerykańska (*Alnus rugosa* (DUROI) SPRENG.) oraz dąb czerwony (*Quercus rubra* DUROI).

Piętro regła górnego obejmuje lasy świerkowe o charakterze naturalnym, leżące na wysokości od 1000 do 1500 m n.p.m. Przebieg górnej granicy lasów waha się od 1160 m n.p.m. na dnach kotłów po stronie północnej do 1360 m n.p.m. na południowych stokach.

Piętro kosodrzewiny, zajmujące obszar na wysokości od 1250 do 1500 m n.p.m., stanowią miejscami zwarte a na znacznych przestrzeniach wycięte zarośla kosodrzewiny (*Pinus mughus* SCOP.). Tereny od niej wolne porasta psia trawka (*Nardus stricta* L.). Występuje tutaj także jarzębina alpejska (*Sorbus aucuparia* var. *alpestris*), czeremcha skalna (*Prunus petraea* TSCH.), wierzba śląska (*Salix silesiaca* WILLD.) oraz wierzba lapońska (*Salix Lapponum* L.).

Piętro alpejskie, porośnięte murawą alpejską, występuje tylko na paru najwyższych szczytach Karkonoszy od wysokości 1500 do 1603 m n.p.m. Charakterystyczne dla niego są różne gatunki skalnic, zimozioł północny (*Linnaea borealis* L.), gęsiówka alpejska (*Arabis alpina* L.), wierzba niżyzielną (*Salix herbacea* L.), poryblin jeziorny (*Isoetes lacustris* L.), kuklik górski (*Geum montanum* L.), pierwiosnka maleńka (*Primula minima* L.), mniszek czarniawy (*Taraxacum nigricans* (KITZ) RCHB.), świetlik maleńki (*Euphrasia minima* JACQ.), skalnica śnieżna (*Saxifraga nivalis* L.), lepiężnik wyłysiały (*Petasites Kablikianus* TAUSCH.), skalnica mchowata (*Saxifraga bryoides* L.), naradka tępolistna (*Androsace obtusifolia* ALL.).

Torfowiska wysokie. Na zrównaniach zboczowych i łagodnie pofalowanych partiach szczytowych Karkonoszy, Gór Izerskich, Gór Stołowych i Gór Bystrzyckich występują gdzieniegdzie torfowiska wysokie. Na torfowiskach położonych w piętrach reglowych rośnie często świerk (*Picea excelsa* var. *turfosa*); na położonych powyżej górnej granicy lasu — kosodrzewina. Tereny te porastają głównie mchy torfowe (*Sphagnum* sp.), wełnianki (*Eriophorum* sp.), borówki (*Vaccinium uliginosum* L., *V. myrtillus* L. i *V. idaea* L.), żurawina